Utorak, 01.01.2019.g.

Tako sam se prisjetio jedne mise na kojoj sam sudjelovao. Gledao sam s

radošću drage svećenike kako dijele hostiju, ŽIVOGA GOSPODINA

ISUSA.

U misli mi je došao jedan dragi brat u vjeri kojeg sam vidio kako prima

hostiju na ruke i onda si ju sam stavlja u usta. Pošto me to žalosti, a ne

znam da li on vidi u svemu tome razliku, OD PRIMANJA ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA KRISTA IZ POSVEĆENIH SVEĆENIKOVIH RUKU U

SVOJA USTA U ODNOSU NA PRIMANJE ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA

KRISTA SVOJIM NEPOSVEĆENIM RUKAMA I STAVLJANJE U USTA, već

sam bio odlučio da ću mu o svemu tome ispričati pa možda i promijeni

odluku.

Možda će uvidjeti koliko smo mi ljudi nedostojni da diramo tijelo

i krv živoga Boga!

I odjednom, dođe mi u misli jedna rečenica, to samo može biti

od Gospodina Isusa, živoga Boga:

"Da li sam svjestan koliko su svete ruke jednog svećenika?"

Kao i uvijek do tada, kada sam dobio takvu iznenadnu misao u

srce i misli, malo sam zastao. Otkud mi te riječi, ta misao? Od

Gospodina ili od zloga …

No, začas sam, umiren, počeo dalje razmišljati, ili sam slušao riječi

Gospodina Isusa, ne znam ni sam.

Uglavnom, kroz misli mi je prošlo koliko smo mi vjernici često

nezahvalni prema našim dragim svećenicima a time i prema

Gospodinu Bogu koji ih je osmislio, stvorio i za sebe izabrao.

Odmah mi je u misli, jer sam imao zatvorene oči, došla slika

ruku našeg dragog kapelana kada je položio svoje svete ruke na

kruh i vino na oltaru, zazivajući njihovu pretvorbu u živoga

gospodina Isusa Krista, njegovo živo tijelo i krv.

Samo posvećene ruke od Boga izabranih svećenika mogle su to

učiniti!

Samo po svetim rukama svećenika, koje je na to izabrao

i ovlastio Gospodin Isus Krist, među nas dolazi živi Bog.U

materijaliziranom stanju svoga živoga tijela i krvi, svete

hostije.

Negdje sam pročitao da se i sama Djevica Marija, naša presveta

majčica, koja je uvijek na svakoj misi, jer tamo dolazi i njezin

Sin, Gospodin Isus, dakle, da i ona uvijek klekne kada dragi

svećenik položi svoje ruke na oltar u prilici pretvorbe kruha i vina

u živoga Gospodina Isusa Krista.

I dala je spoznati u svojim objavama da to čini zato jer jedino

su svećenici, i njihove svete ruke, ovlašteni od samoga Boga da

to mogu učiniti.

Pretvorbu kruha i vina u tijelo i krv živoga Boga!

Svete ruke svećenika!

A mi ljudi tome pridajemo tako malo pažnje!

I ja sam, na razne načine, tek nakon nekoliko godina od početka

svojeg obraćenja, počeo shvaćati svu veličinu tih trenutaka.

Pretvorbe kruha i vina u živoga Boga po polaganju svećenikovih

ruku!

I presveti oltarski sakrament, i živoga Boga u njemu!

Živi Bog među nama ljudima!

Kraljevstvo Božje ovdje na zemlji!

Nisam vidio anđele, ni svece i blaženike, ni duše u čistilištu.

Ali, vidim ono što mi je najvažnije, živoga Boga!

I primam Ga u sebe živoga!

Treba imati čistu vjeru da to možemo povjerovati.

Ne mogu reći da sam ja u svojoj vjeri toliko jak i čist da sve to

mogu bez problema shvatiti i prihvatiti.

No, očistit ću se s vremenom, ojačat ću svoju vjeru tako da kroz

sve to budem vidio i Kraljevstvo Božje koje je ovdje na zemlji,

među nama.

Ali, ono što sam sto posto siguran je to da u Gospodina Isusa

Krista, živoga Boga, i Njegov boravak tu među nama, na misi,

nemam nikakve sumnje.

OnÂÂ je tu, u hostiji, na oltaru.

I u svetohraništu, u presvetom oltarskom sakramentu.

Kako tu dolazi, kako stvarno izgleda itd., sada mi nije važno a

niti ne mogu točno spoznati.

Ako će Gospodin to htjeti da spoznam, spoznat ću.

Do tada, On mi je u Bibliji, pisanoj Božjoj riječi, i u crkvenim

propisima i predaji, jednostavno poručio da je On tu, na misi, u

pretvorenom kruhu i vinu.

Zato sam ponovno spoznao, danas nekako u potpunosti,

kolika je svetost svakog svećenika i koliko su svete

njihove posvećene ruke.

Jer one su Gospodinovo sredstvo da živi dođe među sve nas i da

ÂÂ Ga takvog, živog, mi primimo u sebe, za vlastitio iscjeljenje,

jačanje vjere, oproštenje grijeha.

I kao zaštita od napasti zloga i njegovih zlih duhova.

Svete, i presvete svećenikove ruke, jedine dostojne!

Tako je to htio Gospodin Bog, vjerujmo u to.

Pa se zapitajmo, da li su i naše ruke tako dostojne da prime

živoga Boga!?

Da li ne osjetimo ni najmanju grižnju savjesti, malog Božjeg

straha, radi toga što svojim griješnim i nedostojnim rukama, koje

su toliko zla činile, primamo živoga Boga!?

Ne treba nam nitko reći što smijemo a što ne smijemo. Smijemo

ili ne smijemo dirati hostiju s rukama.

Ali, ako u svojoj svijesti, srcu i duši, stvarno pojmimo da je

hostija zapravo živi Isus, ja vjerujem da nitko od nas neće ostati

ravnodušan u tome da li da tu hostiju onda dira svojim rukama.

Radi svoje nedostojnosti, griješnosti a onda i radi poniznosti i

straha Božjega.

Posvijestimo si to!

Možda će nam onda biti i jasnije zašto su nam naši

svećenici toliko važni, zašto se moramo moliti za njih,

zašto ih ne smijemo ogovarati i gledati na njihove

ljudske slabosti.

Jer oni nam dovode živoga Boga među nas!

I ako još tu dodamo da samo oni, Gospodin Isus ih je na to

ovlastio, da samo oni, ovlašteni i izabrani svećenici, mogu nam

opraštati grijehe na ovoj zemlji, dati nam odrješenje za

ispovijeđene grijehe i dati nam pokoru kako bi za te naše grijehe

zadovoljili već ovdje na zemlji, u svojem ovozemaljskom životu,

dakle, tada ne bi trebali prema našim svećenicima imati nikakve

druge osjećaje osim ljubavi i puno molitve.

Jer, molitve im puno, puno treba.

Zbog zloga koji ih napada stalno i svugdje. Njegovih najveći

uspjeh je kada "padne" neki od Božjih svećenika.

Zapitajmo se da li ponekad i naši dragi svećenici u našim

župama, župnici i kapelani, ne "padnu" radi toga jer im je

uzmanjakala ona naša molitva koju za njih nismo molili!?

Ili radi toga jer smo sebe, i njih, opteretili svojim ogovaranjem,

osuđivanjem, srditošću, licemjerjem prema njima, Božjim

odabranicima, našim dragim svećenicima i njihovim svetim rukama.

Molimo žarko za naše svećenike i njihove svete ruke!

Gospodine, daj da spoznamo, čista srca, svetost naših svećenika i

njihovih svetih ruku!

Blagoslovi ih, predragi Gospodine, i oprosti im njihove "padove"!